

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.322 van 28 april 1998
in de zaak A. 77.037/XII-849.**

In zake : 1. Dominiek LOOTENS,
2. Jurgen CEDER,
3. Bart LAEREMANS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VANSTEENBERGE,
kantoor houdende te ERPE-MERE,
Opaaigem 15

tegen :

de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
vertegenwoordigd door het Verenigd College,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
's Landsroemlaan 10.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dominiek LOOTENS, Jurgen CEDER en Bart LAEREMANS op 7 januari 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de bij beslissing van 28 november 1997 van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie goedgekeurde circulaire "over de verbetering van het onthaal van de gebruikers in de Plaatselijke Besturen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THIJS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VANSTEENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat C. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van Auditeur B. THIJS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de bestreden circulaire aan de voorzitters en secretarissen van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn uit het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, aan de beheersorganen van de Interhospitalenkoepel van de Regio voor Infrastructurele Samenwerking (IRIS) en aan de leidende ambtenaren van de IRIS-ziekenhuizen het standpunt mededeelt dat het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, optredend in het kader van haar bevoegdheid als toezichthoudende overheid, met het oog op "het gewaarborgde onthaal van de gebruikers in hun taal in de administraties" inneemt ten aanzien van de "controver-

ses" die gerezen zijn inzake aanwerving van contractuele personeelsleden in de plaatselijke besturen; dat de circulaire de gemeentebesturen op de hoogte brengt van een aantal "verbeteringen" die "onmiddellijk in werking treden in de O.C.M.W.'s en de Openbare Ziekenhuizen"; dat de circulaire niet van toepassing wordt gesteld op "het vak- en werkliedenpersoneel noch op het personeel overgeheveld naar de reconversiecel van IRIS";

Overwegende dat de "verbeteringen" als volgt worden omschreven:

"- de BGDA stelt nu reeds een lijst ter beschikking van de OCMW's en voor wat betreft het administratief personeel van de Openbare Ziekenhuizen met de werkzoekenden die beschikken over een bewijs van taalkennis en een gelijkaardige lijst voor het medisch en paramedisch personeel wordt ter beschikking gesteld door het IRIS. De OCMW's en de Openbare Ziekenhuizen zullen prioritair beide lijsten gebruiken bij de aanwerving van contractueel personeel.

-indien de OCMW's en de Openbare Ziekenhuizen een contractueel personeelslid wensen aan te werven dat niet over een bewijs van taalkennis beschikt, moeten ze hun beslissing met redenen omkleden en vermelden om welke redenen ze afgeweken zijn van de lijst die de BGDA en IRIS hen ter beschikking stelt. Het ontbreken van personeel op de lijsten van de BGDA en IRIS is een geldige en voldoende reden evenals de vervanging van personeel van korte duur (bijvoorbeeld: ziekte, zwangerschap, dringende noodzaak, ...).

De toepassing van deze bepaling zal evenwel slechts kunnen geëist worden wanneer er kandidaten die aan het profiel voor de betrokken functie beantwoorden opgenomen zijn op de lijsten van de BGDA en van IRIS.

Het Verenigd College zal binnen een termijn van twee jaar een evaluatie maken van het aantal kandidaten dat geslaagd is voor het examen.

Het Verenigd College zal binnen deze termijn van twee jaar ook een evaluatie maken van de toepassing van de omzendbrief, van de werking van de opleidingsvoorziening en van de aanpassing en de organisatie van de examens.

Het aantal examens waarvoor geslaagd werd, zal een element zijn om deze voorziening te beoordelen.

Van bij de inwerkingtreding van deze omzendbrief zullen de arbeidsovereenkomsten die gesloten worden met kandidaten die over geen bewijs van taalkennis

beschikken, slechts geldig zijn voor een beperkte duur van maximum twee jaar.

Indien binnen deze termijn het examen, aangepast op initiatief van het VWS (voor zover het georganiseerd werd) niet met succes afgelegd werd en indien er kandidaten, die aan het profiel beantwoorden, beschikbaar zijn op de lijsten van de BGDA en IRIS, dan zullen deze laatsten aangeworven worden.

Tegelijk met deze beslissing heeft het Verenigd College aan de Gewestelijke School voor Openbaar Bestuur gevraagd om taallessen te organiseren als passende voorbereiding op het taalexamen van het Vast Wervingssecretariaat.

(...)

- Na gezamenlijk akkoord met de BGDA en het VWS zal iedere Brusselse kandidaat een examen kunnen afleggen bij het VWS door zich hiervoor via de BGDA te laten inschrijven.

Het VWS bevestigt dat het zijn inspanningen zal afronden om een examenprogramma uit te werken dat beter aangepast is aan de uitvoering van de taken en aan de vereisten inzake onthaal van de gebruikers in de plaatselijke besturen en de openbare ziekenhuizen, met dien verstande dat een graad van taalkennis, die aan de vereisten van de taalwetgeving tegemoet komt, gewaarborgd wordt.

Dit examen zal tot doel hebben te meten in welke mate de kennis van de tweede taal in overeenstemming is met het profiel van de functie.

(...)"

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen erop wijzen dat zij een rechtstreeks en persoonlijk belang hebben bij de vordering, meer bepaald een functioneel belang doordat eerste verzoekende partij, als lid van de verenigde vergadering van de Brusselse Gemeenschapscommissie -orgaan van de rechtspersoon

waarvan ook het verenigd college een orgaan is- een beroep kan instellen "tegen aangelegenheden betreffende de bevoegdheid van de onderscheiden organen van deze rechtspersoon" en doordat de tweede en derde verzoekende partij lid zijn van respectievelijk de Kamer van Volkvertegenwoordigers en van de Senaat zodat zij uit dien hoofde een beroep kunnen indienen tegen "een beslissing die de prerogatieven schendt verbonden aan (hun) lidmaatschap van een beraadslagende vergadering" die bevoegd is om wijzigingen aan te brengen aan de bestuursstaalwet "die een federale materie is";

Overwegende dat de verzoekende partijen ook nog uiteenzetten dat tegen de bestreden omzendbrief een annulatieberoep ingediend kan worden omdat ermee beoogd wordt "wijzigingen aan te brengen in de bestaande rechtsregel of toestand, aangezien zij als richtlijn van de toezichthoudende overheid aan ondergeschikte besturen mededeelt dat de taalwetgeving, die nochtans van openbare orde is, bij de aanwerving van contractueel personeel niet moet toegepast worden" en dat de bestreden beslissing "van aard is de toename te bevorderen van onwettige benoemingen nu de ondergeschikte besturen weten dat de toezichthoudende overheid deze benoemingen meer nog dan vroeger niet zal vernietigen en een ruimere overgangperiode toestaat dan voordien voorzien was";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat de bestreden beslissing geen administratieve akte is die door de Raad van State kan vernietigd worden omdat het geen verordenende omzendbrief betreft en omdat in elk geval overeenkomstig artikel 61, § 8, van de bestuursstaalwet tegen de beslissing, die betrekking heeft op het taalgebruik van administratieve overheden in hun betrekkingen met particulieren, een georganiseerd administratief beroep open staat bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, wiens advies bindende kracht heeft en als zodanig met een annulatieberoep kan

bestreden worden; dat zij ook het belang van de verzoe-
kende partijen betwist; dat zij dienaangaande uiteenzet
dat het functioneel belang ertoe strekt "aan hen die een
openbare functie uitoefenen mogelijk (te maken) een
beslissing aan te vechten die, zonder hen persoonlijk te
beogen, de prerogatieven miskent van hun mandaat of van
de instelling waartoe zij behoren" maar dat het functi-
oneel belang vereist "dat de middelen die hij aanwendt
met dit functioneel belang verband houden";

3.1. Overwegende dat, daargelaten de vraag of de
vordering gericht is tegen een beslissing die ratione
materiae binnen de bevoegdheid van de Raad van State
valt, de Raad met betrekking tot het belang van de
verzoekende partijen vaststelt wat volgt:

3.1.1. De drie verzoekende partijen beroepen zich
op hun hoedanigheid van parlements lid: eerste verzoeker
op het lidmaatschap van de Vlaamse Raad, van de Brussel-
se Hoofdstedelijke Raad en van de verenigde vergadering
van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, tweede
verzoeker op het lidmaatschap van de Senaat en derde
verzoeker op het lidmaatschap van de Kamer van Volksver-
tegenwoordigers; zij bestrijden een handeling van het
verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschaps-
commissie en beroepen zich te dien einde op de schending
van de Grondwet en de Bijzondere Wet tot hervorming der
instellingen doordat alleen de federale wetgever bevoegd
is om de bestuurstaalwet met betrekking tot het Brussel-
se Hoofdstedelijk Gewest te wijzigen (eerste middel) en
op de schending van de bestuurstaalwet doordat de door
de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de bestreden
omzendbrief uitgewerkte regeling ingaat tegen het
bepaalde in artikel 21 van de bestuurstaalwet (tweede en
derde middel).

3.1.2. Een lid van een beraadslagende vergadering
heeft er uit hoofde van zijn lidmaatschap belang bij dat

de bevoegdheden van het orgaan waarvan hij deel uitmaakt niet miskend worden. Hij heeft er aldus een persoonlijk belang bij vastgesteld te zien dat een beslissing genomen is met miskenning van de bevoegdheid van het orgaan waarin hij zetelt, d.w.z. dat een ander orgaan van dezelfde rechtspersoon of een orgaan van een andere rechtspersoon bevoegdheden heeft uitgeoefend die rechte tens voorbehouden zijn aan het orgaan waar hij deel van uitmaakt.

3.1.3.1. Daargelaten de vraag of het functioneel belang zo ver reikt dat een lid van een beraadslagend orgaan zonder andere beperking een annulatieberoep kan indienen tegen een beslissing van een orgaan van een andere rechtspersoon -wat het geval is voor de tweede en derde verzoekende partij-, is dat belang altijd -dus ook wanneer een beslissing van een ander orgaan van de eigen rechtspersoon bestreden wordt- beperkt tot het vrijwaren van de bevoegdheden van het orgaan waar de betrokkene deel van uit maakt. Met andere woorden: de beroepsmogelijkheid is altijd beperkt tot beslissingen waarbij een andere overheid gedaan heeft wat naar recht alleen het orgaan waar de verzoeker deel van uit maakt had kunnen doen en dan nog voor zover middelen worden aangevoerd die er precies op gericht zijn de bevoegdheidsoverschrijding ten nadele van het eigen orgaan vastgesteld te zien.

3.1.3.2. In dit geval heeft het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie met de bestreden circulaire de aan haar toezicht onderworpen besturen ingelicht over haar visie op de indienstneming van contractuele personeelsleden. Zij heeft daarmee de bestuurstaalwet niet gewijzigd of buiten werking gesteld, ook niet impliciet. Hoogstens is zij, bij het formuleren van haar stelling, vertrokken van een verkeerde interpretatie van die bestuurstaalwet.

Aangezien het voorstaan van een verkeerde interpretatie van de wet niet gelijk staat met een impliciete wetswijziging -die uiteraard alleen van de wetgever zelf kan uit gaan-, dringt de vaststelling zich op dat de bestreden beslissing geen wijzigingen brengt in de door de bestuurstaalwet voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest uitgewerkte regeling zodat uit de mogelijke verkeerde interpretatie die de verwerende partij in een algemeen voor de aan haar toezicht onderworpen instellingen geldende onderrichting van de bestuurstaalwet geeft niet afgeleid mag worden dat zij zich begeven heeft op het aan de wetgever voorbehouden domein van de wijziging van de bestuurstaalwet in dat gewest;

3.2. Overwegende dat het sub 3.1.3.1. omschreven kader waarin een lid van een beraadslagende vergadering zich op zijn functioneel belang kan beroepen en de sub 3.1.3.2. gedane vaststelling dat de bestreden circulaire een bepaalde interpretatie van de bestuurstaalwet hanteert maar die wet zelf niet wijzigt, voor de onderhavige zaak de conclusie inhouden dat de drie verzoekers in hun hoedanigheid van parlements lid -de eerste verzoeker als lid van het parlement dat de bestuurstaalwet niet kan wijzigen maar dat wel controle uitoefent op het college dat de bestreden beslissing genomen heeft en als lid van het Vlaams Parlement dat krachtens artikel 129, § 2, van de gecoördineerde Grondwet een welbepaalde maar te dezen niet van toepassing zijnde bevoegdheid heeft om de bestuurstaalwet te wijzigen, de tweede en derde verzoeker als lid van een parlementaire vergadering die bevoegd is om mee te werken aan de wijziging van de bestuurstaalwet in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest- geen functioneel belang lijken te kunnen vinden omdat de beslissing die zij bestrijden de bevoegdheden van het orgaan waar zij deel van uitmaken onverlet laat;

4. Overwegende dat de Raad van State in de huidige stand van de procedure vaststelt dat het annulatieberoep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig april 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.